

for en overskuelig fremtid. Og det vil sige, at inden for 5-10 år, siger de, skulle det være muligt, at vi f.eks. alle de steder, hvor man nu i øjeblikket taler om, at man vil lave elvarmekonvertering i det åbne land, skulle kunne forsyne ejendomme med en brændselscelle, som skulle kunne klare hele ejendommen.

Det er for os at se en teknik, der er fremtid i, der er en god idé i, og som kunne være med til ikke at forcere en udvikling. For vi skal jo ikke glemme, at en lang række af disse mennesker, der bruger elvarme, følte sig tilskyndet til det af de bemærkninger, vi kom med som politikere i 1973 under oliekrisen. Derfor er det for mig at se væsentligt, at vi nu ikke svigter dem ved pludselig at sige til dem, at nu må de ikke bruge elvarme mere, sådan som vi selv tilskyndede dem til at gøre en anden gang.

Formanden:

Fru Anni Svanholt som ordfører.

Anni Svanholt (SF):

Allerførst tak for redegørelsen. Redegørelsen indeholder jo meget omkring og mange spørgsmål om miljø- og energipolitik, og det vil ikke være muligt sådan at komme ind på det hele. Gasdelen har vi jo i næste runde, så den vil jeg ikke sige noget om.

Når vi snakker om miljø- og energipolitik i fremtiden, har vi i SF den vision, at vi vil have en bæredygtig udvikling og samtidig også selvfølgelig sikre forsyningssikkerheden.

Vi må have den vision, at vi omstiller fra kulraft og fossile brændsler til at spare på energien og udvikle nye sparet teknologier, at vi udbygger med vedvarende energi, og at vi så også skal finde løsninger for transportområdet, som passer ind i en bæredygtighedstankegang.

Det er det sorte område, og kræfterne bør sættes ind både på at begrænse transportarbejdet og også på at finde nogle løsninger, som er miljøvenlige, og sørge for, at vi også på det område kommer ind og tænker i forhold til fremtidens teknologier, som er brændselsceller, der formentlig om kort tid bl.a. kommer ind i biler. Vi må altså tænke det ind i en udvikling.

Regeringen har udsendt et debatoplæg for at diskutere den nationale strategi for en bæredygtig udvikling, og for os er det klart, at en meget, meget væsentlig del af sådan en strategi handler om vores klimapolitik og herunder altså miljø- og energipolitikken og energiforsyningen i sam-

fundet, hvor vi må sørge for, at vi får en omstilling til en bæredygtig udvikling.

Vi er meget tilfredse med, at der nu er nedsat et udvalg, som skal se på, hvordan man netop kan integrere alle de nye typer af vedvarende energi, sådan at vi tager højde for, at vi også kan udnytte vores nye VE-ressourcer optimalt.

Det er meget vigtigt for os i SF, at vi i den udvikling også satser meget stærkt på den folkelige deltagelse. Vi synes, der er et meget flot projekt med vedvarende energi på Samsø, som jo inden for et meget afgrænset område har mulighed for at afprøve nye teknologier og prøve at vise omverdenen, at i lille skala kan det lade sig gøre. Også Ærø er jo godt med dér og vil også gøre en stor indsats. Vi mener, det er meget vigtigt, at vi har sådanne laboratorier, som går foran og viser, at det også kan lade sig gøre.

Så er der Nordsøen, som også skal have nogle ord med på vejen i denne her sammenhæng, for i SF mener vi, at vi er så heldige, at vi har store ressourcer liggende derude, og tilsyneladende bliver der mere af det. Vi ser i hvert fald nogle større tal. Og vi mener, at vi selvfølgelig hele tiden skal overveje, også i fremtiden, hvordan vi får mest muligt ud af ressourcerne.

Det er oplagt, at vi skal lave nogle vurderinger også i fremtiden. Selvfølgelig er det i forhold til en kommende forhandling om ændret koncession nødvendigt at have nogle scenarier, nogle forestillinger om, i hvilken takt udviklingen skal finde sted. Vi mener, at vi har muligheder dér for at bruge ressourcerne i en periode. Vi har en god økonomi. Vi kan bruge ressourcerne til en bedre udnyttelse, mens vi omstiller til en bæredygtig udvikling.

Meget centralt er selvfølgelig – og det har debatten allerede handlet meget om – klimapolitikken og Kyoto-protokollen. Der mener vi, at det er helt afgørende, at vi får ratificeret protokollen inden mødet i Rio – det hedder Rio + 10 – i 2002. Det er dér, vi skal være klar, og det er klart, at Danmark skal være den drivende kraft i det arbejde og sammen med EU sørge for, at det også kan lade sig gøre. Det er utrolig vigtigt for os, og jeg er glad for, at det fremgår af redegørelsen. Og kan det ikke lade sig gøre med USA, jamen så må resten af verdens lande alliere sig og prøve at gøre det selv, for vi vil ikke blive ved med at vente på USA.

Jeg vil også godt fremhæve, at der står i redegørelsen, at vi har opnået 11 pct.s CO₂-reduktion efter de foreløbige tal for 2000, og det er jo ganske godt. Men der er ærlig talt stadig væk et